

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14P/57/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813219124
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3813219124.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v právnej veci navrhovateľky: P. B., rodená F., nar. X.X.XXXX, trvale bytom F., C. XXX/XX, adresa na doručovanie: P. XX, A. F., proti odporcovi: I. B., nar. X.XX.XXXX, občan Marockého kráľovstva, naposledy bytom v Slovenskej republike: W., O. XXX/X, zastúpený opatrovníkom JUDr. F. Q., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Partizánske, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému: Y. B., nar. XX.X.XXXX, zastúpený opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, za účasti starej matky P. F., nar. X.X.XXXX, bytom F., C. XXX/XX, takto

rozhodol:

I. Manželstvo účastníkov navrhovateľky P. B., rodenej F., narodennej X.X.XXXX a odporcu I. B., narodeného X.XX.XXXX uzavreté dňa X.X.XXXX v Bardejove, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Bardejov, vo zväzku 20, ročník 2008, na strane 49, pod poradovým číslom 56 r o z v á d z a.

II. Maloletého Y. B., narodeného XX.X.XXXX zveruje na čas po rozvode do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky P. F., narodennej X.X.XXXX.

III. Navrhovateľku z a v ä z u j e odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku platiť výživné na maloletého Y. B., narodeného XX.X.XXXX vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona mesačne, vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám starej matky.

IV. Odporcu z a v ä z u j e odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku platiť výživné na maloletého Y. B., narodeného XX.X.XXXX vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona mesačne, vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám starej matky.

V. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 3.9.2013 sa navrhovateľka domáhala, aby súd rozviedol jej manželstvo s odporcom a upravil práva a povinnosti rodičov k ich maloletému dieťaťu Y., narodenému XX.X.XXXX.

Návrh odôvodnila tým, že s odporcom sa zoznámili v roku 2008, manželstvo uzatvorili po štvormesačnej známosti. Mesiac po svadbe odišiel odporca do Talianska a odvtedy sa nevideli. V roku 2010 sa navrhovateľke narodil syn Y., odporca je uvedený v rodnom liste ako jeho otec.

Keďže miesto pobytu odporcu sa súdu nepodarilo zistiť, dokonca nie je známe ani v akej krajine sa odporca nachádza, súd mu na ochranu jeho práv a oprávnených záujmov ustanovil opatrovníka.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, starej matky maloletého P. PE. a listinnými dôkazmi.

Navrhovateľka na pojednávaní zotrvala na podanom návrhu a uviedla, že aktuálne miesto pobytu odporcu nepozná. Odišiel mesiac pod svadbu do Talianska a odvtedy sa neozval. Mala na neho telefonický kontakt a ešte asi pol roka spolu telefonicky komunikovali, niekoľkokrát aj povedal, že sa na Slovensko vráti, avšak potom si telefónne číslo zrušil. Teraz už na neho nemá žiadne kontaktné údaje ani adresu, ani telefónne číslo. Asi pred rokom ho našla na facebooku, aj mu napísala. Odpovedal jej, avšak tá odpoveď nemala veľký zmysel, keďže napísal len slová, ktoré vie po slovensky. Navrhovateľka napísala aj mail sestre odporcu. Tá jej odpovedala, že odporca je momentálne niekde v Maroku, presnú adresu však nepozná. Odporcu u navrhovateľky hľadala aj cudzinecká polícia, ani oni jej však nevedeli uviesť miesto jeho pobytu. Ako dôvod rozvodu navrhovateľka uviedla, že s odporcom už spolu nežijú a vie, že sa už na Slovensko nevráti. Navrhovateľka už má nový vzťah. Myslí si, že odporca o maloletom Y. ani nevie, neprejavuje o neho žiaden záujem a výživné, ktoré mu bolo súdom určené neplatí. Maloletý sa momentálne na základe rozhodnutia súdu nachádza v osobnej starostlivosti navrhovateľkinej matky. Navrhovateľka trvá, aby tam ostal aj po rozvode, keďže ešte nemá vytvorené vhodné podmienky na osobnú starostlivosť o maloletého. Na jeseň sa vrátila z protidrogového liečenia. Momentálne pracuje na zmeny, ráno odchádza z domu pred 5:00 hod. a keď má popoludňajšiu zmenu, tak sa vracia o 1:00 hod. v noci, čiže by mala problém vodiť maloletého do škôlky. Pracovníčky ÚPSVaR matke odporúčali, aby si upravila svoje osobné pomery tak, aby neskôr mohla dlhodobo zabezpečovať starostlivosť o svojho syna po všetkých stránkach. Najmä nesmie brať drogy, mať exekúcie a musí byť schopná zabezpečiť aj osobnú starostlivosť o maloletého. Výživné na maloletého bolo navrhovateľke súdom určené vo výške 30 % sumy životného minima. S maloletým sa stretáva, bráva si ho k sebe na víkendy. Má ešte dve ďalšie deti C. a S., aj o nich sa osobne stará jej matka. Na obe tieto deti prispieva výživným v sume 30 % životného minima. Navrhovateľke jej príjem v súčasnosti neumožňuje platiť vyššie výživné, má čistú mzdu len okolo 300,- Eur.

Súd uznesením pribral do konania matku navrhovateľky P. F., nar. X.X.XXXX. Na pojednávaní uviedla, že súhlasí s tým, aby maloletý Y. ostal aj po rozvode jeho matky naďalej v jej osobnej starostlivosti. Navrhovateľka platí výživné pravidelne len odkedy je zamestnaná, predtým ho neplatila. Vznikol jej preto dlh na výživnom až 3.500,- Eur. Je voči nej z tohto dôvodu vedené trestné stíhanie a dlh sa vymáhal cez exekútora. Navrhovateľka si bráva maloletého Y. k sebe, majú spolu dobrý vzťah. Maloletý má však momentálne k starej matke lepší vzťah ako k svojej matke. Náklady vynakladané na maloletého Y. tvoria poplatky v škôlke 50,- Eur, ďalej najmä výdavky na oblečenie, stravu a obuv. Oblečenie nosí aj po starších bratoch. Maloletý Y. nebyva chorý, nemá žiadne zdravotné ťažkosti, takže náklady na lieky a zdravotnú starostlivosť stará matka nemá. Na Y. poberá stará matka príspevok 83,- Eur, ďalej rodičovský príspevok a prídavok na dieťa.

Z vykonaného dokazovania bol zistený nasledovný skutkový stav: Účastníci uzatvorili manželstvo dňa 3.5.2008 v Bardejove. V Bardejove mali aj posledné spoločné bydlisko. Odporca mesiac po svadbe odišiel do Talianska. Odvtedy na Slovensku nebol, s navrhovateľkou sa už osobne nestretli. Ešte približne polroka po jeho odchode boli v sporadickom telefonickom kontakte. V súčasnosti je odporca v zahraničí, nie je známe, v ktorej krajine. Navrhovateľka má trvalý pobyt v Prievidzi, zdržiava sa v Nitrianskom Pravne v okrese Prievidza. Navrhovateľke sa 12.8.2010 narodil syn Y. Odporca je v rodnom liste maloletého zapísaný ako jeho otec. O maloletom Y. nevie, neprejavuje teda o neho ani žiaden záujem. Navrhovateľka už má nový vzťah s iným mužom.

Maloletý Y. bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 5P/47/2013-52 z 18.9.2013 zverený do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľkinej matky P. F., nar. X.X.XXXX. Každému z rodičov bolo určené výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima. Dôvodom zverenia maloletého starej matke bolo, že navrhovateľka bola drogovovo závislá. V máji 2013 opustila domácnosť, v ktorej bývala s maloletým a svojou matkou. Na jeseň 2013 však navrhovateľka absolvovala protidrogové liečenie.

Od novembra 2013 je zamestnaná, jej čistý priemerný mesačný príjem je cca 300,- Eur. V súčasnosti žije s priateľom, ktorý je slobodný a bezdetný. Spoločne majú prenajatý 3-izbový jednopodlažný dom. Za nájom platia 100,- Eur mesačne. Navrhovateľka má okrem maloletého Y. ďalšie dve deti: maloletého S. F., nar. XX.X.XXXX, ktorého poručníkom je stará matka a navrhovateľka má k nemu pozastavené rodičovské práva a maloletého C. F., nar. X.X.XXXX, ktorý bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti tiež starej matke. Na obe deti je matka povinná na základe rozhodnutia súdu platiť výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima.

Vzťah matky s maloletým Y. je dobrý, bráva si ho k sebe ale ešte nemá vytvorené podmienky na zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloletého. Náklady na maloletého, ktoré vynakladá stará matka, tvoria predovšetkým výdavky na materskú školu v sume 50,-Eur mesačne a výdavky na zabezpečenie stravy, ošatenia a obuvi pre maloletého. Maloletý je zdravý.

Podľa § 22 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť

na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

Podľa § 45 ods. 2 Zákona o rodine pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady.

Podľa § 45 ods. 7 Zákona o rodine vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká.

Súd na základe vykonaného odkazovania dospel k záveru, že vzťahy medzi účastníkmi konania ako manželmi sú trvalo narušené a rozvrátené. Manželia bývali spolu v jednej domácnosti len mesiac po svadbe. Po dobrovoľnom odchode odporcu do zahraničia sa už nevideli, viac ako päť rokov už nie sú v žiadnom kontakte. Z uvedeného je zrejmé, že ako partneri sú si už navzájom ľahostajní a na obnovení manželského spolužitia nemajú záujem. Na základe uvedených okolností už manželstvo nemôže plniť svoj základný účel, ktorým je vytvorenie harmonického a trvalého životného spoločenstva, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí.

Súd bol v zmysle ustanovenia § 23 ods. 2 Zákona o rodine povinný skúmať príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi. Dospel k záveru, že hlavnou príčinou bolo dlhodobé fyzické odlúčenie manželov, trvajúce niekoľko rokov a z tohto vyplývajúca vzájomná citová odcudzenosť. Podľa názoru súdu je zrejmé, že ich vzájomné citové puto už na začiatku manželstva nebolo dostatočne silné.

Na základe uvedených dôvodov súd považoval zákonné dôvody na rozvod manželstva za preukázané. Rozvod manželstva je podľa názoru súdu aj v záujme maloletého dieťaťa. Súd preto návrhu navrhovateľky vyhovel a jej manželstvo s odporcom rozviedol.

Navrhovateľka sa v súčasnosti snaží usporiadať si svoje osobné pomery. Absolvovala protidrogové liečenie, zamestnala sa a snaží sa žiť usporiadaným životom. Napriek tomu, ešte neuplynulo dosť dlhé obdobie, aby bolo možné tvrdiť, že sa navrhovateľka definitívne vymanila z predchádzajúcich problémov a trvalo zmenila svoj spôsob života. Uvedenú skutočnosť si uvedomuje aj navrhovateľka a sama navrhla, aby maloletý Y. aj na čas po rozvode zostal v náhradnej osobnej starostlivosti starej matky P. F.. Súd sa s uvedeným návrhom a odporúčaniami kolízneho opatrovníka stotožnil a ponechal maloletého v náhradnej osobnej starostlivosti starej matky. Táto má momentálne vytvorené lepšie podmienky pre zdravý fyzický a psychický vývoj maloletého.

Súd zároveň upravil vyživovaciu povinnosť oboch rodičov k maloletému. Pri určení výšky výživného navrhovateľke súd zobral do úvahy, že jej čistý mesačný príjem je blízko úrovne minimálnej mzdy a že okrem maloletého Y. má vyživovaciu povinnosť ešte k dvom starším synom. Preto určil výživné v sume minimálneho výživného.

Osobné a majetkové pomery otca vzhľadom k vyššie uvedeným okolnostiam nebolo možné z objektívnych príčin zistiť, preto súd určil aj jemu vyživovaciu povinnosť aspoň v minimálnej výške.

Podľa § 144 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Súd však môže priznať i náhradu týchto trov alebo ich časti, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov.

Súd podľa citovaného ustanovenia rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v štyroch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.